

Perry sorhajókapitány levele Hayashinak

Az Egyesült Államok *Powhatan* zászlóshajója
Yokohama városánál lehorgonyozva
Edo-öböl, 1854. március 10.

Őfelsége Hayashinak, Daigaku-no-kami stb. stb. stb.

Felséged!

Őfelsége üzenetére válaszolva, amelyet tegnap Kurokawa Kahei és a főtolmács, Moriyama Einosuke juttatott el hozzám, sietve megjegyzem, hogy a legnagyobb meglepedésemre szolgált, hogy tartalmából megtudtam, Japán császári kormányzata végre arra a meggyőző-désre jutott, hogy szükséges a külföldi nemzetekkel kapcsolatos politikáját oly módon megváltoztatni, hogy hozzájáruljon a baráti kapcsolat kialakulásához az Egyesült Államokkal.

Bár Őfelsége üzenetében felsorolt javaslatok komoly bizonyítékát mutatják a birodalmi megbízottak felvilágosult lelkületének, amellyel hajlandók elfogadni a javaslataimat, amiket volt szerencsém átadni, várakozásaimat mégsem érik el, és nem tétovázom kijelenteni, hogy nem egyeznek az Elnök véleményével.

Örömmel egyezek bele Felséged azon javaslataiba, amelyek garantálják az Egyesült Államok azon hajói számára, melyek a jövőben Japán partjaira látogatnak, vagy arra vetődnek, a szívélyes bánásmódot, a hozzájuk tartozó emberek védelmét és megfelelő fogadtatását.

Elfogadom azt is, hogy az élelmiszerek és egyéb ellátmányokat be fogják szerezni számukra és ezekért fizetség jár.

Valamint azt is, hogy az amerikai gőzösöket el fogják látni elfogadható mennyiségű szénnel, tisztességes és méltányos áron.

Ezek idáig mind nagyon helyesek és bele lehet őket foglalni abba az egyezménybe, amelyet megkötni tervezek; azonban utasításaim azt kívánják tőlem, hogy sokkal szélesebb körű és rugalmasabb kapcsolatot keressek. Biztos vagyok benne, hogy a császári kormányzat a kor szellemére való tekintettel és teljes tudatában annak, hogy erős a vágyam a küldetés békés és baráti végrehajtására, nem fog tovább tétovázni, hogy őszinte barátsággal olyan szerződést kössön, amely kölcsönösen elfogadható és előnyös lesz mindkét nemzet számára.

Az Egyesült Államok hatalmas és növekvő kereskedelmének érdekében biztosan szükség lesz annyi Japánban található kikötőhelyre, amennyit a Kínával kötött szerződésben meghatároztunk, és ezek használatát semmilyen módon nem lehet korlátozni, mert azt szabad, független államok nem ismerik el.⁷⁴

Egyszóval ismét őszintén ősztönzöm Felségedet arra, hogy olyan írásos egyezményt kössünk, amely az Egyesült Államok és Japán polgáira is kötelező érvényű lesz.

Szükségtelen újra kifejeznem szívem legőszintébb vágyát, hogy ezeket a tárgyalásokat baráti hangnemű és kielégítő lezárás felé irányítsuk. Ugyanígy nem fogok még egyszer utalni ezen ügy fontosságára, amely egyrészt időtakarékoság céljából fontos, másrészt azért, hogy megakadályozzuk annak szükségességét, hogy Amerikából több hajót és embert küldjenek, valószínűleg sokkal szigorúbb követelésekkel.

Hatalmamban van és kívánom, hogy a császári megbízottakkal jó hiszemben találkozzak, azzal a hittel, mely szerint nincs előnyösebb idő a jelennél, hogy oly módon rendezzünk el

⁷⁴ Utalás az 1844-ben Kínával Wängxiában aláírt szerződésre, melynek keretében öt kikötőt nyitott meg az Egyesült Államok részére.

minden megfontolás alatt álló kérdést, ami megfelelő megállapodást eredményez a két nemzet között, melyek földrajzi elhelyezkedése – minthogy viszonylag közel vannak egymáshoz – a bölcs előrelátás jegyében, úgy tűnik, megparancsolja ezen kedvességet és jó szándékot kifejező tettek kölcsönösségét, amelyek meg fogják alapozni ezt az örömmel kötött barátságot, ami, bízom benne, sok évig fog tartani.

Legmélyebb tisztelettel

(aláírva) M. C. Perry

Az Egyesült Államok kelet-indiai, kínai és japán tengereken lévő haditengerészeti erejének főparancsnoka és Japánba küldött különleges követ

Kanagawai egyezmény, 1854. március 31.

Az Amerikai Egyesült Államok és a Japán Császárság a két állam közötti szilárd, tartós és őszinte barátság létrehozásának szándékával elhatározták, hogy világos és kétséget kizáró módon szerződéssel, vagy a béke és barátság általános egyezményével rögzítik azokat a szabályokat, amelyeket a jövőben ezen országok kapcsolatában mindkét fél részéről kölcsönösen be fognak tartani. Ennek a leginkább kívánt célnak az elérésére az Egyesült Államok Elnöke teljhatalommal ruházta fel megbízottját, Matthew Calbraith Perryt, az Egyesült Államok Japánba küldött különleges követét és a magasztos japán császári uralkodó hasonlóan teljes körű felhatalmazást adott megbízottjainak: Hayashi Daigaku-no-kaminak, Idónak, Tsushima hercegének, Izawának, Mimasaki hercegének és Udonónak, a Bevételi Bizottság tagjának.

És az említett megbízottak teljes körű felhatalmazásuk kicserélését és a körülmények megfelelő figyelembe vételét követően a következő cikkelyekben egyeztek meg:

1. Cikkely

Legyen tökéletes, tartós és általános béke és őszinte és szívből jövő barátság egyrészt az Amerikai Egyesült Államok, másrészt a Japán Császárság, illetőleg népeik között, kölcsönösen, személyre és helyre való tekintet nélkül.

2. Cikkely

Az Izu hercegségben lévő Shimoda kikötőjét és a Matsumai hercegségben lévő Hakodadi⁷⁵ kikötőjét a japán fél átadja az amerikai hajók fogadására, ahol elláthatják őket fával, vízzel, ellátmánnyal és szénnel, valamint egyéb olyan cikkekkel, amelyeket szükségleteik megkövetelnek, amennyiben a japán fél rendelkezik ezekkel. Az először megnevezett kikötőt ezen egyezmény aláírása után rögtön megnyitják, az utóbbit a következő japán év ugyanazon napja után fogják megnyitni.

Megjegyzés: A beszerezhető termékek árjegyzékét a japán tisztviselők meg fogják adni, s értékük a fizetés arany- és ezüstérmékkel fog történni.

3. Cikkely

Amikor az Egyesült Államok hajói partra vetődnek vagy hajótörést szenvednek Japán partjainál, a japán hajók segíteni fogják őket, és a legénységüket átszállítják Shimodába vagy

---

⁷⁵ Hakodate.